

Szécsi Endréné A Mátrában

Ezen a képen Olika [Rubel Olga] van. Őt Olga Mochcovitznak hívták, francia férje volt, Remos Mochcovitz. Arra emlékszem, hogy ez a kép 1934-ben készült. Olika fent nyaralt a Kékesen, én pedig épp a Mátrában voltam. Ez a kép akkor készült, amikor meglátogattam. Én vagyok a jobb oldali, Olika a bal oldali. Olika sokat járt nyaralni, egyedül is. A férje, Remos rengeteget dolgozott az ékszerüzletükben, amit Olika apukájával, Ármin bácsival közösen vezetett. Ármin bácsi volt Berta néninek, apukám egyik testvérének a férje. Olika érettségizett, olyan igazi úrinő volt, nagyon intelligens és rendes volt. Roppant közvetlen volt velünk. Odajöttek hozzánk, a Báthory utcába minden héten. Ott ebédeltek, vagy ott vacsoráztak, vagy csütörtökön, vagy szombaton, ahogy éppen sikerült. Volt egy lánya, Ginette, aki 1931-ben született. A nyilasok megölték mindnyájukat. A francia követségen laktak egy darabig 1944-ben. Egy nap valami miatt hazamentek a Döbrentei térre, ahol akkoriban laktak. És akkor odamentek értük a nyilasok. Volt egy lányuk, a tizenhárom éves Ginette. Őt megerőszakolták, utána a nemi szervébe lőttek, és mind a hármukat bedobták a Dunába. A szülők szeme láttára csinálták mindezt a kislánnyal, aztán őket is lelőtték. Ez valamikor 1944 októbere után volt nem sokkal. Ezt pár napra rá már tudtuk, mert a Berta néni itt lakott velünk, és volt egy ápolónő, aki mindig jött őt meglátogatni, és ő mesélte. De nekünk mindig az volt az érzésünk, hogy az ápolónő is benne volt ebben, hogy Olikát elvitték onnan. Ő tudta, hogy haza fognak azon a bizonyos napon menni, és beszélt a nyilasoknak róla, és azok így tudtak utánuk menni. Ők a francia követségen biztonságban lettek volna, védettségben.